

ogsaa meldt sig saa mange, man kunde modtage — ialt 40. Til Husgerningskursuset er ogsaa alle Pladser optagne (24 Elever).

Kommunen yder Lokale (Skolekøkkenet med Materiel), Lys og Varme.

Elisa Petersen.

Efterskrift.

Købstadsforeningens Bestyrelse havde d. 24. Okt. indbudt Delegerede fra samtlige Byraad til et Møde i København for at drøfte, hvorledes Spørgsmaalet »kommunale Ungdomsskoler« skulde gribes an. — Der var mødt c. 100 Delegerede. Saavel fra Indledere, Professor Larsens, som fra senere Taleres Side omtaltes det prisværdige i gennem disse Skoler at give unge Kvinder Uddannelse i Husgerning. Skal alle disse gode Ord føres ud i Livet, tør man vente sig mange Ungdomsskoler efter Sorø's Mønster.

E. P.

Forsamling forlangte, at Brevet skulde trykkes og sendes ud til Departementerne, hvilket ogsaa skete. Madame Roland har selv udtalt som sin Overbevisning, bekræftet af de efterfølgende Begivenheder, at dette Brev har bidraget sit til at give det franske Folk det rette Syn paa Ludvig d. 16. Naar han ikke vilde gøre, hvad dette Brev og hans egen Interesse bød ham at gøre, var det fordi, at han intet virkeligt Ønske nærede om at opretholde Forfatningen.

Offentliggørelsen af Rolands Brev til Kongen satte Sindene mægtig i Bevægelse og blev en af Aarsagerne til, at Arbejderbefolkningen d. 20. Juni bevæbnet tiltvang sig Adgang til Tuilerierne og forlangte af Kongen, at han skulde kalde Roland og de andre patriotiske Ministre tilbage. Madame Rolands profetiske Ord om de demagogiske Voldsomheder, som kunde ventes, hvis Kongen modsatte sig Folkets Vilje, var saaledes gaaet i Opfyldelse, maaske før hun selv havde ventet det, og det for Ludvig d. 16. og det franske Kongedømme saa ydmygende Øjeblik, hvor han satte Jakobinernes røde Hue paa sit kro-

Litteratur.

—o—

Den første danske Levnedbeskrivelse af *Annie Besant*, skrevet af Henny Diderichsen, vil, illustreret med flere Portrætter, om kort Tid udkomme paa Vilhelm Trydes Forlag.

Adam Fabricius: *Illustreret Danmarkshistorie for Folket.*

Tredje Udgave af denne, afdøde Pastor Fabricius', populære Historie om Fortidens Danske har længe været udsolgt, og 1. Bind af Fjerde Udgave foreligger nu paa G. B. N. F.s Forlag.

Den er »gennemset og forøget« af Forf.s Søn, Dr. phil. *Knud Fabricius*, der vel har gjort den til Genstand for en omfattende Revision — baa- de hvad Indhold og Stil angaar, men dog, intet Steds er veget bort fra tidligere Udgavers hjertelige, ligefremme Fortællemaade, der har gjort store Kredse saa fortrolig med den og de Minder, dens skattede Forfatter med ligesaa megen betryggende Samvittighedsfuldhed, som kærligt Lune drager frem for Læseren.

Bogens Illustrationsstof er stærkt

Julie Laurberg & Gad

Kgl. Hoffotografer

Kongens Nytorv 13 ³

udvidet i den nye Udgave. Gengivelser af *Lorenz Frølichs* og *Louis Moes* Tegninger og Raderinger — skønne Digte over vor Historie — er saaledes strøet med rund Haand. Desuden er Billeder fra den Tid, der beskrives, bibeholdt som historisk oplysende.

Dette Værk vil gaa sin sikre Gang ud til en stor Læse- og Vennekreds, der med Længsel vil imødesee 2. og sidste Bind, som begynder med Tiden efter 1500 og vil foreligge i Foråret 1915.

Det er glædeligt at kunne tilføje, at den Pris, Forlaget har sat Værket til, sikkert vil føre det ind i mange Hjem, der før ikke evnede at eje det. — Medens 3. Udgave kostede 16 Kr. 50 Øre kan denne Udgave (i 2 heftede Bind) faas for 7 Kr. 20 Øre. — Det sendes tillige i Hefte-Subskription (24 Hefter à 30 Øre) og kan endelig erhverves gennem Subskription paa Ugebladet »Frem«, der

nede Hoved, den, som selv en Robespierre paa det bestemteste afslog at bære, — var i Virkeligheden Oprejsningen for den Tort, Roland havde lidt som Følge af sin Hustrus Brev. Det var lykkedes Girondinerne at ydmyge Kongedømmet d. 20. Juni, det lykkedes dem at omstyrte det d. 10. August, men kun lidet anede Madame Roland og hendes Venner, at de selv skulde blive de første, som Kongedømmet drog med sig i sit Fald.

Endnu en Gang skulde Roland hævnes til Magtens Tinde. En ny Nationalforsamling, det saakaldte Nationalkonvent, sammenkaldtes paa den almindelige Valgrets Grund, og et nyt Ministerium oprettedes, hvori Roland og to andre af de afskedigede Ministre indvalgte, men samtidig tegnede det politiske Ragnarok, som er blevet kaldet Rædselsherredømmet, sine Skyggerids paa det frigjorte Frankrigs Morgenhimmel. Medens Ægteparret Roland og deres Venner glædede sig over Republikens Sejr og talte om Frihed og Humanitet, forberedte Paris's Kommune de blodige Septemberdage.

Da Pøbelen i Dagene fra d. 2. til 6.

September brød ind i Paris's Fængsler og myrdede Fangerne uden Lov og Rettergang, havde hverken Ministeriet eller Konventet Magt til at forhindre disse Skændsler, som politiske Demagoger stod bag ved, men maatte skrækslagne se til. Der var kun én, som havde Mod til at udtale sin Afsky offentlig, og det var Roland. Midt under den trykkende Stilhed, som Rædselen havde sænket over Konventet, rejste han sig og forlangte, at Lovens strengeste Straf skulde ramme de Ugerningsmænd, som var Anstifterne af Septemblemysterierne. Salen genlød af Bifaldsraab, men det blev derved. Ingen havde Mod til at lade Handling følge paa Ord. Det var fra nu af Pariserkommunen og ikke Ministeriet, som holdt om Statsroret i Frankrig. Rolands Ord i Konventet krummede ikke et Haar paa de skyldiges Hoveder, men de blev optegnede dér, hvor Hadet længe havde luret paa ham og hans Hustru, og Hævnerne slap ikke længer deres Bytte af Sigte.